ଝୁମ୍ମନ୍ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ତଦନ୍ତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 30, 1995

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସି. ସେନ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950: ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32, 136, 142

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ- ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଦୁରୂପଯୋଗ ଅଭିଯୋଗ - ସହ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟା ଡିକ୍ରି ହାସଲ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୁରୂପଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା - ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏପରି ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି - ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା - ଭାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ତଦନ୍ତ ବୋର୍ଡକୁ ଉତ୍ତରଦାତା-3 ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅବୈଧ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଠକେଇ ଡିକ୍ରି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତଦନ୍ତ ଏବଂ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ଚାରୋଟି ଦୋକାନର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଏସଜିଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ପଞ୍ଚମ ଦୋକାନର ଦଖଲରେ ଥିଲେ । ଏସଜିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତିନି ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ଘର ମାଲିକାଣୀ, ଏସଜିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ତିନୋଟି ଦୋକାନ କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି, ମାଲିକାଣୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜକୁ ପାଞ୍ଚଟି ଦୋକାନର ମାଲିକ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ଭଡା ଦାବି କଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋକାନରୁ ବାହାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା 3 ଏକ କୁଟିଳ ଯୋଜନାର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଞ୍ଚନାତ୍ମକ ଢ଼ଙ୍ଗରେ ଦୁଇଟି ଡିକ୍ରି ହାସଲ କରିଥିଲେ - ଗୋଟିଏ ଜିଲ୍ଲା ଜଜ୍ । ଗୌହାଟୀଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଉପ-ନ୍ୟାୟାଧୀଶ-। ଗୟାରୁ । ଏହି

ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ **1** ଏବଂ **2** ସେମାନଙ୍କର ଦୋକାନର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଡିକ୍ରି ଧାରକଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆହୁରି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିରେ ବାଦୀ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାରବାର ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱବଧାରକ ପରିସର ଦଖଲ କରିବାକୁ ବିତରଣର ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ନେଇ ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାଲିକାନାର ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ **1992** ମସିହାରେ ଘରମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଆଧାରରେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକାନା ଦାବି କରିଥିଲେ । ଡିକ୍ରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ଡିକ୍ରିରେ ବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୋକାନ ଦେବେ ଏବଂ 'ପଗରୀ' ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମତାପତ୍ର ପାଇଥିଲେ । ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଗ୍ରହଣୀୟତା ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗର ପ୍ରକୃତି ଆଧାରରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ **32** ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଥିଲା କାରଣ ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ **:1.**ଯେଉଁ ଢଙ୍ଗରେ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦୁରୁପଯୋଗର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ମାମଲା । ସମଗ୍ର କାହାଣୀ, ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ, ଏକ ମନଗଢ଼ା ଘଟଣା ପରି ମନେହୁଏ ଯାହା କୌଣସି ବିଚାରର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉକ୍ତ ନକଲି ଆଦେଶର ନିଷ୍ପାଦନରେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ବେଦଖଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ

କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେ ଭାବିଥାଇପାରନ୍ତି ଯେ ଏହା ଯେକୌଣସି ହାରରେ କଷ୍ଟକର ହେବ, ଆଇନ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଲାଗିବ **। [101- D, C]**

2. ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ ହାସଲ କରିଥିବା ଦାବି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କାହାଣୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ **।** ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀଟି ଏକ ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀ ପରି ମନେହୁଏ **।** ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜେ ଗୌହାଟୀ ଏବଂ ଗୟା ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ କୌଶଳର ସହିତ କାରସାଦି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀ **1** ଏବଂ **2**ଙ୍କୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଦିଆଯାଇପାରିବ **।** ସେ ଉକ୍ତ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏଡ଼ାଇବାକୁ ଏବଂ ବିଫଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି **।** ଏପରି ରଣନୀତିକୁ ସଫଳ ହେବାକୁ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ଏଥିରେ ଲିପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ **।** ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହେଁ ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ **32** ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ବଜାୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ **।** ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅପବ୍ୟବହାର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **32, 136** କିମ୍ବା **142** ରେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାର କ୍ଷମତା, ବାସ୍ତବରେ ଏହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ **।6ସେହି** ଅନୁଯାୟୀ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଛି **।- [101- H, 102-A-C]**

(i) ଆକ୍ଷେପିତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ ଅପ୍ରଭାବୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଗଲା **।** ଆବେଦନକାରୀ **1** ଏବଂ **2** ଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ନିଷ୍ପାଦନରେ ଦୋକାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯିବ ନାହିଁ **;[102- E]**

(ii) ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକାରୀ **1** ଏବଂ **2**ଙ୍କୁ **50** ହଜାର ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ; ଏବଂ **[102-H]**

(iii) ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାବି କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟତୀତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ **1** ରୁ **4**ଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଦୋକାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ **।[103-B]**

ଦେୱାନୀ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା : ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (c) ସଂଖ୍ୟା 487/1994 ।

(ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏମ୍. ସି. ଭଣ୍ଡାରେ ଏବଂ ଆର୍. ପି. ଗୁପ୍ତା (ମଧ୍ୟକ୍ଷେପକାରୀ) ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ କେ. ଟି. ଏସ୍. ତୁଳସୀ, କେ. ଜି. ଭଗତ, ପି. କେ. ଜୈନ, ଟି. ସି. ଶର୍ମା ଏବଂ ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବି.ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡି ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଏକ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଦୁରୁପଯୋଗକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଛି - ପ୍ରକୃତରେ ଏକରୁ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଦୁରୁପଯୋଗ - କିଛି ଅସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃକ୍ତ । ଯେହେତୁ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ନିଜେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଉକ୍ତ ଦୁରୁପଯୋଗର ପ୍ରମାଣ ଦେଉଛି, ଆମେ ପ୍ରଥମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବୁ ।

ଚାରି ଜଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ସଂଖ୍ୟା WZ-93, ତିତାରପୁର, ନଜଫଗଡ଼ ରୋଡ୍, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ-110027 ରେ ଗଠିତ ଚାରୋଟି ଦୋକାନର ଭଡାଟିଆ, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ପଞ୍ଚମ ଦୋକାନରେ ଜଣେ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ସିଆରାମ ଗୁପ୍ତା ଉକ୍ତ ପାଞ୍ଚଟି ଦୋକାନର ମାଲିକ ଥିଲେ । 1983 ମସିହାରେ କିମ୍ବା ତା ପାଖାପାଖି ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା ଦେବୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ତିନି ଝିଅ ଏହାର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, 1992 ମସିହାର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଘରମାଲିକାଣୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ କରାଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ଦୋକାନ କିଣିଥିଲେ । ବିକ୍ରୟ କାଗଜପତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା ଦେବୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ଶ୍ରୀ ସଂଗତ ସିଂ ନିଜକୁ ସମସ୍ତ ପାଞ୍ଚଟି ଦୋକାନର ମାଲିକ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଭଡା ଦାବି କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଥା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋକାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଅସାଧୁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ଡିକ୍ରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା - ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୌହାଟିର ସହାୟକ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି-Iଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପ-ବିଚାରପତି-I, ଗୟା (ବିହାର)ରୁ । ଗୌହାଟି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରି ମେ 18, 1994 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 47, 1994 ରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା । କୁହାଯାଏ ଯେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶ୍ରୀ ଭୁପିନ୍ଦର ସିଂ, ପୁଅ ଶ୍ରୀ ହରଚରଣ ସିଂ, ପୁଅ R/O ଶ୍ରୀ ମନ୍ତପୁର, ଭଙ୍ଗାଘର, ଗୌହାଟିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀ ଝୁମ୍ମନ ସିଂ, ପୁଅ ଶ୍ରୀ ଚଣ୍ଡା ସିଂ, ପୁଅ R/O ତିତାର ପୁର, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ (ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଡିକ୍ରିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ, ଶ୍ରୀ ଝୁମ୍ମାନ ସିଂ 1 ଏପ୍ରିଲ୍ 1992ରୁ ଶ୍ରୀ ଭୂପିନ୍ଦର ସିଂଙ୍କୁ ଦେୟ ଦେବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ବାର ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଟାଗୋର ଗାର୍ଡେନ୍, ମୁଖ୍ୟ ନଜଫଗଡ଼ ରୋଡ୍, ତିତାରପୁରରେ ଅବସ୍ଥିତ WZ 93/4 ପରିସରର ଅଂଶ ଭାବରେ ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା 4 ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ଦଖଲକୁ ମଧ୍ୟ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବେ । ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି ସହିତ ଏକ ନିର୍ମାଣ ସ୍ଥଳୀର ନକ୍ସା ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା 4 ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହାକୁ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଥିଲା ।**ଗୟାର** ଉପ-ବିଚାରପତି-1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅନ୍ୟ ଡିକ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏକ ଡିକ୍ରି ଯାହା ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ କରିଥାଏ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ହୋଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଶ୍ରୀ ଆମିର ବକ୍ସଙ୍କ ପୁଅ ଶ୍ରୀ ଆଲା ନୁର, R/ o ତିତାରପୁର, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଉକ୍ତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ କରାଯିବାର ପନ୍ଦର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 93/3, ତିତାରପୁର, ମୁଖ୍ୟ ନଜଫଗଡ଼ ରୋଡ୍, ଟାଗୋର ଗାର୍ଡେନ୍, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ-27 (ସଂଲଗ୍ନ ନକ୍ସାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ର ଅଂଶ ଭାବରେ ଥିବା ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା 3ର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ଦଖଲକୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବେ । ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମରେ, ବାଦୀ, ଶ୍ରୀ ରବି ରାଜ ସିଂଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନା କରିବା ଏବଂ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ଡିକ୍ରି ମଧ୍ୟରୁ ନିଷ୍ପାଦନା ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାପରେ ନିଷ୍ପାଦନା ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2 ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେତେବେଳେ ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଉକ୍ତ ପରିସରର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ

ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ସହିତ ଆସିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିରୋଧ କାରଣରୁ ଓ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିବରୁ ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ସେହି ଦିନ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେକର୍ଡରୁ ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିର ବିବରଣୀ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2 କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିରେ ବାଦୀ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି କାରବାର ନଥିଲା ଏବଂ ଗୌହାଟି, ଗୟା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ତ ଦୂରର କଥା । ଏପରିକି ସେମାନେ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି ଯେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମନଗଢ଼ା କାର୍ଯ୍ୟ । ସେମାନେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ପ୍ରବଞ୍ଚନାତ୍ମକ ଡିକ୍ରି ପାଇବା ଏବଂ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୋକାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂରଚିତ ଏକ ଅପରାଧିକ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ପରିଣାମ । ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଘୋର ଦୁରୁପଯୋଗ ସହିତ ଏକ ଫୌଜଦାରୀ ଅପରାଧ ସହ ଗଣ୍ୟ । ତେଣୁ, ସେମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ତାହାର ତଦନ୍ତ ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ C.B.I.କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ, ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 5, 1994ରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ବେଦଖଲ ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ଶ୍ରୀ ସଂଗତ ସିଂ, ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ପ୍ରତି-ଶପଥପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ 1992 ମସିହାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଜମିମାଲିକାଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପାଦିତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ (ଗୁଡ଼ିକ) ଅନୁସାରେ ସେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା ଦେବୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଚାରୋଟି ଦୋକାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଭଡାଟିଆ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ, ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କୁମାର ବହଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା (1993ର ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 97) ଦାୟର କରିଛନ୍ତି । ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ, ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ବିଜୟ କୁମାର ବେହେଲ, ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା ଦେବୀଙ୍କ ମାଲିକାନା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୃଢ଼ କଥନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କ ନିଜ ଭାଷାରେ ଭଲ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି :

"(2) ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ଗୌହାଟୀର ଭୂପେନ୍ଦର ସିଂ ଏବଂ ଗୟାର ରବି ରାଜ ଜଣେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଝୁମ୍ମନ ସିଂ ଏବଂ ଆଲାନୁରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଦୋକାନକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସ୍ଥାକୁ ଦେବେ ଏବଂ ପଗାରି ପାଇବେ । ଅଭିସାକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକ, ତେଣୁ କୌଣସି ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୋକାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଅଭିସାକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଡିକ୍ରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କ୍ଷମତାପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଋଣ ନେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 20,000 ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ ......

(9) ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 11, 12, 13ର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତର ଦେଉଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ବିବାଦୀୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ହଡ଼ପ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଶ୍ରୀ ଭୂପେନ୍ଦ୍ର ସିଂ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ରବି ରାଜ ସିଂଙ୍କ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଉଭୟେ ଶ୍ରୀ ଝୁମ୍ମାନ ସିଂ ଏବଂ ଆଲାନୁରଙ୍କ ପାଖକୁ ବେଳେବେଳେ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ବହୁତ ତିକ୍ତ ହୋଇଗଲା, ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ

ହେବା ପରେ ସେମାନେ ପଗାରି ଉପରେ ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୋକାନ ଦେବେ । ଉତ୍ତର ଦେଉଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ସେମାନଙ୍କୁ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେ ବିବାଦୀୟ ଦୋକାନର ମାଲିକ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଭିସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ।

ଭୂପିନ୍ଦର ସିଂ ଏବଂ ରବି ରାଜ ସିଂ ଉତ୍ତର ଦେଉଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କ୍ଷମତାପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କୌଣସି ସ୍ୱାକ୍ଷର କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଜାଲ ହୋଇଥିବା କଥାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା ଦେବୀ 17.7.92 ରେ ଶପଥପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ମିଳିତ ଭାବରେ ପରିଶିଷ୍ଟ VI ଭାବରେ କ୍ଷମତାପତ୍ରର ପ୍ରକୃତ ଆଲୋକଚିତ୍ର ପ୍ରତିଲିପି ଏବଂ ସାମୂହିକ ଭାବରେ ଶପଥପତ୍ରର ପ୍ରକୃତ ନକଲ ଏବଂ 17.7.92 ତାରିଖର ଶପଥପତ୍ରର ପ୍ରକୃତ ନକଲ ହେଉଛି ପରିଶିଷ୍ଟ-VII ।"

(କାଗଜ-ପୁସ୍ତକରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)

ଆମକୁ ତୁରନ୍ତ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ କାହାଣୀଟି, ଅନ୍ତତଃ କହିବାକୁ ଗଲେ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବରଣୀରେ ଏହା ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ । ଏହା କୌତୁହଳଜନକ ଯେ ଦୁଇ ବାଦୀ, ଗୌହାଟୀର ଭୂପିନ୍ଦର ସିଂ ଏବଂ ଗୟାର ରବି ରାଜ ସିଂ, ଯେଉଁମାନେ ଯଥାକ୍ରମେ ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୌହାଟୀ ଏବଂ ଗୟା ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଦୁଇଟି ସମାନ ଡିକ୍ରି ପାଇଥିଲେ, ସେମାନେ କିପରି ଏକକାଳୀନ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଡିକ୍ରି ବିଷୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ କିପରି ଉଭୟ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସମାନ ବୟାନ ଦେଲେ ଯେ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୋକାନ ଦେବେ ଏବଂ 'ପାଗରି' ପାଇବେ । ଆହୁରି କୌତୁହଳଜନକ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ଯିଏକି 1992 ମସିହାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା ଦେବୀଙ୍କ ଠାରୁ ଦୋକାନ କିଣିବା ପରେ ଉକ୍ତ ଚାରୋଟି ଦୋକାନର ମାଲିକ ହୋଇଥିବା ଦାବି କରିଛନ୍ତି, ସେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ପରିସରରୁ ତାଙ୍କ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ପଠାଦେଇ ନିଜେ 'ପାଗରି' ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରି ନଥିଲେ । ଜଣେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶା

କରାଯାଇଥାନ୍ତା ଯେ ତାଙ୍କ ଭଡାଟିଆମାନଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ଏବଂ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ଦଖଲ ପାଇବାର ଅଧିକାର ଉପରେ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବେ ଯାହା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସମ୍ପତ୍ତି । ସେ କେବଳ ତାହା କରିନଥିଲେ, ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆପତ୍ତି ନକରି, ଉକ୍ତ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ତାଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମତାପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ସମଗ୍ର କାହାଣୀ, ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ, ଏକ ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀ ପରି ମନେହୁଏ ଯାହା କୌଣସି ବିଚାରର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉକ୍ତ କୂଟକୌଶଳ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ବେଦଖଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେ ଭାବିଥାଇପାରନ୍ତି ଯେ ଏହା କଷ୍ଟସାଧ ହେବ - ଯେକୌଣସି ସ୍ତରରେ, ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ସମୟ ଲାଗିବ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତିରେ ଦିଲ୍ଲୀର ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ମାମଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏମ୍.ସି. ଭଣ୍ଡାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦିଲ୍ଲୀର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏଭଳି ଜାଲିଆତି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସି.ବି.ଆଇ.କୁ ଉକ୍ତ ଠକେଇ ପାଇଁ ଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ତଦନ୍ତ ଏବଂ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କେ.ଜି. ଭଗତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଧାରଣା ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ କରାଯାଇଥିବା ନିବେଦନ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକୃତିର ଅଭିଯୋଗ ମାମଲାରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପଯୁକ୍ତ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ,

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବଜାୟ ରଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ଫୌଜଦାରୀ ଅପରାଧ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଦୋଷଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ କିଣିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ କାହାଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଥନୀୟ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀଟି ଏକ ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀ ପରି ମନେହୁଏ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜେ ଗୌହାଟୀ ଏବଂ ଗୟା ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ କୁଟକୌଶଳ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କୁ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସାରେ ବାହାର କରିଦିଆଯାଇପାରିବ । ଏହା କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ କୌଶଳକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ହରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଏପରି କୌଶଳକୁ କେବଳ ସଫଳ ହେବାକୁ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ଏଥିରେ ଲିପ୍ତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଶ୍ରୀ ଭଗତଙ୍କ ସହ ସହମତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହୁଁ ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ବଜାୟ ରଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅପବ୍ୟବହାର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32, 136 କିମ୍ବା 142 ରେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହାର କ୍ଷମତା, ବାସ୍ତବରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରହିତ, ତାହା ସଂଶୋଧନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ତଦନୁସାରେ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ :

(i) ଉପରୋକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ, ଯଥା (1) ଶ୍ରୀ ଭୂପିନ୍ଦର ସିଂ, ପୁଅ ଶ୍ରୀ ହରଚରଣ ସିଂ, R/ o ଶ୍ରୀ ମାନତାପୁର, ଭାଙ୍ଗାଘର, ଗୌହାଟୀ ବନାମ ଶ୍ରୀ ଚଣ୍ଡା ସିଂଙ୍କ ପୁଅ ଶ୍ରୀ ଝୁମ୍ମାନ ସିଂ, R/ o ଟିଟାର ପୁର, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟରେ ଗୌହାଟିର ସହକାରୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି-Iଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 47/1994 ଏବଂ (2) ଶ୍ରୀ ଇକବାଲ ସିଂଙ୍କ ପୁଅ ଶ୍ରୀ ରବି ରାଜ ସିଂ, R/ o ଚର୍ଚ୍ଚ ରୋଡ୍, ଗୟା ବନାମ ଶ୍ରୀ ଅମିର ବକ୍ସଙ୍କ ପୁଅ ଆଲା ନୁର, R/o WZ-42, ଟିଟାର ପୁର, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲୀର କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ

ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପାଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଡିକ୍ରିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଦୋକାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(ii) ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ଶ୍ରୀ ସଂଗତ ସିଂ, ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଖର୍ଚ୍ଚ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆଜିଠାରୁ ଗୋଟିଏ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ରାଶି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜମା କରାଯିବ । ଏପରି ଜମା ଉପରେ, ଉକ୍ତ ରାଶି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2 (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା)ଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯଦି ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ରାଶି ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ପୃଥକ ଭାବରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଡିକ୍ରି ଭାବରେ ନିଷ୍ପାଦନ ହେବ, ଯେପରି ମାମଲାରେ ହୋଇପାରେ ।

(iii) ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ/କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାବି କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ 1 ରୁ 4 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟତୀତ, ଯଥା ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯେପରି ମାମଲା ହୋଇପାରେ, ଦିଲ୍ଲୀର ରାଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇ ଟିଟାରପୁର, ନଜଫଗଡ଼ ମାର୍ଗ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଗୃହ ପରିସର ସଂଖ୍ୟା WZ-93 ଅଂଶ ଭାବରେ ଥିବା ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ ।

(iv) ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ଦେୱାନୀ କିମ୍ବା ଫୌଜଦାରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି, ଯାହା ଆଇନରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ଦୋକାନ କିମ୍ବା ଦୋକାନଗୁଡିକର କିଣିବାର ଦାବି କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକାନା ଦାବି କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହୁଁ ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି । ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ଖର୍ଚ୍ଚ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।